

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 3, stk. 1, litra d. Der sker ikke hermed ændringer i retstilstanden på området.

Til § 10

Efter bestemmelsen fastslås det, at virksomhedens overførsel af varer til et andet EF-land til virksomhedens eget brug dér efter EF's regler ligestilles med levering af varer mod vederlag. Baggrunden herfor er, at varerne skal beskattes i forbrugslandet. Det er derfor i princippet uden betydning, om varerne leveres til en anden person eller overføres til virksomheden selv i et andet EF-land.

Hvis en vare udelukkende sendes til et andet EF-land med henblik på midlertidig anvendelse dér, foreligger der ikke en afgiftspligtig overførsel.

Til § 11

Bestemmelsen fastsætter, i hvilket omfang der skal ske afgiftsberigtigelse her i landet af erhvervelser af varer. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 1, stk. 2 og 3, men bestemmelsen er præciseret.

Efter stk. 1, nr. 1, skal der betales afgift ved erhvervelse mod vederlag af varer fra andre EF-lande. Der foreligger en afgiftspligtig erhvervelse, når sælgeren er en virksomhed registreret for merværdiafgift og køberen (erhververen) er en afgiftspligtig person eller en ikke-afgiftspligtig juridisk person, der er registreringspligtig efter forslagens §§ 47-48, eller som registreres efter forslagens §§ 50-51.

Afgiftspligtige personer er som fastsat i forslagens § 3 alle juridiske eller fysiske personer, der driver økonomisk virksomhed, dvs. både virksomheder med registreringspligtige og -fri leverancer. De ikke-afgiftspligtige juridiske personer kan f.eks. være offentlige virksomheder, der ikke foretager leverancer i konkurrence med erhvervsvirksomheder, eller foreninger o.lign., der ikke udøver økonomisk virksomhed. I det omfang disse virksomheder og foreninger foretager erhvervelser og ikke allerede er registreringspligtige efter forslagens § 47, skal de for erhvervelser over en vis grænse lade sig registrere efter forslagens § 48. Hvis de pågældende virksomheder m.v. har valgt at lade sig registrere efter forslagens § 50, der omhandler valgfri registrering, eller efter forslagens § 51, som omhandler frivillig registrering, skal de ligeledes betale afgift af deres erhvervelser og kan i så fald købe uden afgift i det pågældende EF-land.

Der foreligger ikke en erhvervelse, når sælgeren installerer eller monterer varen her i landet. I så fald skal sælgeren som udgangspunkt registreres her for det pågældende salg. Registrering kan dog undlades,

hvis den registrerede varemottager i stedet for betaler afgiften, jf. forslagens § 47, stk. 2, sidste punktum.

Efter nr. 2 skal der altid betales afgift ved erhvervelse af nye transportmidler fra andre EF-lande. Dette gælder uanset sælgers og købers status. Privat køb er derfor også omfattet af denne bestemmelse.

Stk. 2 indeholder en nærmere definition af erhvervelse. Det fastslås, at der ved »erhvervelse af en vare« forstås erhvervelse af retten til som ejer at råde over en vare, som af sælgeren eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til erhververen fra et andet EF-land. Ejendomsretten skal altså overgå til erhververen, og varen skal forsendes eller transporteres mellem to EF-lande.

I stk. 3 fastslås det, at modtagelse af en vare, der er overført fra et andet EF-land, sidestilles med erhvervelse. Med erhvervelse sidestilles således en afgiftspligtig persons benyttelse af en vare i sin virksomhed her i landet, når varen er overført hertil fra et andet EF-land, hvor den er fremstillet m.v., erhvervet eller indført som led i den afgiftspligtige persons virksomhed i det andet EF-land.

I dette tilfælde er der ikke tale om noget salg, men om at varerne flyttes fra et EF-land til et andet. Ved at sidestille overførsel med erhvervelse sikres det, at beskattningen sker i forbrugslandet.

I stk. 4 er det nærmere defineret, hvad der forstås ved »nye transportmidler« i stk. 2, nr. 1, svarende til definitionen i 6. momsdirektiv.

Til § 12

Efter bestemmelsen skal der betales afgift ved indførsel af varer her til landet fra steder uden for EF. Henføres varerne efter ankomsten til en af de i stk. 2 nævnte ordninger m.v., anses varerne dog først for indført, når de ikke længere er omfattet af en af disse ordninger. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 29, stk. 1.

Til § 13

Efter bestemmelsen er en række varer og ydelser fritaget for afgift. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 2, stk. 3 og 5, som dog er ændret på en række punkter.

Fritagelserne er fastsat i overensstemmelse med 6. momsdirektiv og svarer til direktivets artikel 13 om afgiftsfritagelser i indlandet. Udgangspunktet er, at EF-landene anvender de samme fritagelser. Der er dog fastsat enkelte undtagelser herfra, således at landene i et vist omfang fortsat kan anvende afgiftsfritagelser, som ikke er nævnt i artiklen, og pålægge afgift, hvor direktivet fastsætter afgiftsfrihed.